

на пѣкои си на грифове (орли), които сж описани и въ тая приказница, но това лѣтание са приписва на другъ приказвичень херой, т. е. на Соломона. Още по-нататакъ, въ тоя сжщи сборникъ отъ тоя сжщи 14-и или 15-и вѣкъ, който е сжхранилъ „Словото о полку Игоревѣ“, е сжществувалъ още единъ интересень чрезъ своята рѣдкость византийски хероически романъ, който е найденъ въ другъ по-новъ русски списокъ. Тоя романъ е *Девгеніево дѣяніе* („Дѣяніе прежнихъ временъ и храбрыхъ челоувѣкъ, о дерзости и о храбрости и о бодрости прекраснаго Девгенія“), който така сжщо безъ никакво сжмѣние е принадлежалъ на старата бжлгарска литература. Сичкото сжджржание на тоя романъ показва, че той непременно е билъ преведень: дѣйствующите лица и сжбитията принадлежатъ на гржцката земя; едно отъ главните основания на повѣстьта е противоположвостъта на гржцката земя съ сарацинската или съ аравийската; хероите са биятъ за вѣра, и т. в.; а сичкото това са примѣнява доста явно камъ византийските сжбития въ времето на кржстовите походи. Разказътъ са отличава съ сжвршено епически тонъ, така што и южно-славянската редакция го предава сжвсѣмъ живо. Види са, че чрезъ бжлгарското посрѣдничество въ православно-черковната писменность сж са появиле и други произвѣдения отъ срѣдне-вѣковите повѣсти, като напримѣръ, извѣстната история на *Варлаама* и *Иоасафа*, т. е. знамѣнитата легенда, която е била распространена и въ литературата на западна Европа (ржкописъ отъ 15-то столѣтие), и *Стефанитъ* и *Ижнилатъ*, т. е. знамѣнитата въ срѣдните вѣкове приказнична и-